

NF PARDUBICE 2011

Po dlouhé a náročné sezóně na nás čekala odměna v podobě pozvánky na Národní finále do Pardubic. Turnaj, na kterém se každoročně potkávají nejlepší týmy z Čech a Moravy. Letos byl turnaj zorganizován pro 16 družstev. Potkaly jsme se tady jak s vítězi oblastí, tak s družstvy na 2. a 3. místě. Turnaj byl rozdělen do 4 základních skupin, z každé skupiny postupovaly první dva do osmifinálové skupiny, třetí družstva hrála mezi sebou a čtvrtá družstva hrála mezi sebou o umístění.

Při účasti na takové akci pochopíte velmi rychle jednu věc, opravdu tady nejde o vítězství. Je to takový basketbalový svátek pro nejmenší děti, které začaly s basketbalem. Samotní trenéři mluví o tom, že sem nejedou vyhrát, ale zahrát si. Všichni správně chápou, že v téhle kategorii nejde o vítězství za každou cenu. Před odjezdem do Pardubic jsem měla obavu, že mistrovství bude soubojem týmů praktikujících zónu a clony, které jsou v téhle kategorii velmi neuváženým krokem. Pro mé překvapení nebyl na finále jediný tým, který by si těmito metodami pomáhal. O to víc jsme mohly porovnávat rozdíly mezi námi a ostatními družstvy.

Ale vrátím se k samotné hře a našim výkonům.

Ze skupiny jsme znaly jen Ostravu, kterou jsme týden před mistrovstvím porazily o 30 bodů.

OSK OLOMOUC – SBŠ OSTRAVA 62:32

Náš vstup do turnaje byl nepřesvědčivý, cesta a nervozita ze samotné akce byla na naši hře znát. Byly jsme ve všech činnostech nedůrazní, nechávaly jsme Ostravě příliš prostoru a nedokázaly jsme hru pořádně rozběhnout. Týden zpátky jsme v Ostravě jen běhaly dopředu, rychle, správně a včas a výsledek byl znát. Soupeřky jsme uběhaly a celkem bez větších problémů jasně vyhrály. V Pardubicích se nám tohle nedařilo a trápily jsme se. Až 4. čtvrtina rozhodla o našem vítězství, kdy jsme zatlačily na hráčky s míčem a se získanými míči jsme šly do rychlého protiútoky.

Růža 10, Darča 10 (2/2), Terka N. 10 (4/2), Verča 8 (0/1), Terka H. 8, Švrkla 8 (3/2), Jíťa 4, Eliška 2, Anička 2, Mart'a (0/2), Julča a Vendy 0

Los nám jako druhého soupeře přiřadil Slovanu Praha, každoročního účastníka NF a jednoho z favoritů na medaili.

SLOVANKA PRAHA – OSK OLOMOUC 84:43

Jen holky slyšely Slovanu a viděly vysoké hráčky, tak už v jejich očích bylo vidět, jak prohráváme 20:0. Neviděly jsem důvod, proč bychom nemohly odehrát se Slovanou slušné utkání, a proto jsme se snažily holky nabádat, že každý je k poražení, i ta velká a ohromná Slovanu, a že to dnes můžeme dokázat. Druhá a čtvrtá čtvrtina říkala, že ano /16:12/ a /10:18!/, bohužel po první čtvrtině, kdy jsme strachy nedokázaly chytit ani míč bylo rozhodnuto /32:4/.

Je velká škoda, tak špatného začátku, kdy dvě z pěti hráček vůbec nehrají a veškerou zodpovědnost nechávají na zbylých třech hráčkách, které jen těžko mohou odehrát dobrý výsledek proti celé pětce hrajících. Výborné utkání odehrála Anička se Švrklou a Mart'ou, které i přes chyby hrály, běhaly, bránily a snažily se co nejvíce útočit na koš. Druhá pětka odehrála zápas velmi nebojácně, nezalekla se vyšších holek a předváděla rychlé protiútoky, ze kterých dávala snadné koše. V obraně musím pochválit Verču, která bránila Jungrovou /č. 6/, pozdější hráčku All Star týmu B a nedovolila ji dát jediný bod v tomto utkání.

Darča 14 (2/2), Terka H. 8, Anička 7 (4/1), Jíťa 6 (2/2), Terka N. 4, Růža 2, Verča 2, Švrkla (2/0), Julča, Vendy, Eliška a Mart'a 0

Velkou neznámou pro nás byl Žďár nad Sázavou. Věděly jsme, že v žákovské kategorii hraje Žďár velmi dobrý basketbal /v tu stejnou dobu byl Žďár na MČR mladších žákyň v Praze – nakonec 3. místo/. Jediným záchranným bodem pro nás byly dvě mladší sestry Veroniky Havlíkové /st. dorostenka Frisco Sika Brno/ od kterých jsme čekaly, že basketbal budou umět hrát.

OSK OLOMOUC – BK ŽDÁR NAD SÁZAVOU 43:55

Soupeř na podobné úrovni jako my. V každé pětce měl dvě vyspělejší hráčky, které veškerou hru braly na sebe a jen málo rozdávaly míče /v každé sestavě tou vyspělejší hráčkou byla jedna ze sester Havlíkových - dohromady nám daly 26 bodů/.

Od samého začátku jsme prohrávaly na vlastní nevynucené chyby /kroky, ztráta při vyhazování z autu, přerušovaný driblíng/ bylo toho prostě více než se dalo unést. Po každé takové ztrátě většinou přicházel snadný koš soupeře a my zase pracně musely dohánět chybějící body. Tři čtvrtiny jsme se tahaly o každý bod, ale v poslední části hry nám došly síly a soupeř nás uběhal. I když jsme věřily ve vítězství, Žďár byl v tomto zápase lepší a do osmifinálové skupiny postupoval zaslouženě.

Darča 12 (4/2), Růža 11 (10/3), Verča 6 (1/0), Terka H. 4 (2/0), Jíťa 2, Terka N. 2, Marťa 2, Eliška 2, Anička 2, Julča, Švrdla a Vendy 0

Po prohře se Žďárem jsme ve skupině skončily třetí a dále jsme hrály jen o umístění.

BK PROSEK – OSK OLOMOUC 38:56

Šikovný tým z Prahy složený především z hráček ročníku 2001. Do první čtvrtiny jsme vstoupily s respektem a do ničeho velkého se nepouštěly /8:10/. Od druhé čtvrtiny jsme se do toho pořádně opřely a dobrou obranou jsme získávaly míče ze kterých padaly jednoduché koše / šňůra 16 bodů během 3 minut/. Ve druhém poločase Praze došly síly a my bez větších problémů dotáhly utkání do vítězného konce.

Jíťa 11 (3/1), Darča 10, Terka N. 8, Růža 7 (2/1), Verča 7 (1/1), Terka H. 6, Julča 4, Anička 3 (2/1), Švrdla (2/0), Marťa, Vendy a Eliška 0

BK Studánka Pardubice B, o 9. místo jsme hrály s týmem, který nás na loňském Hanáckém koláčku porazil.

OSK OLOMOUC – BK STUDÁNKA PARDUBICE B 63:45

Je úžasné jak jsou si všechny týmy Pardubic pořád tak podobné. Když se pardubické holky rozcvičovaly, přišlo mi jako bych tam viděla tým ročníku narození 1989 v čele s Katkou Bartoňovou /USK Praha/.

Pardubice se opírají o hru 1/1, téměř s každým míčem jdou hned do koše a nebojí se tvrdšího kontaktu.

Po první čtvrtině jsme vedly 9:2, dobrou obranou jsme soupeřkám nedovolily téměř nic. Ve druhé čtvrtině se za Pardubice představila Včeličová /č. 11/ pozdější zástupkyně All star týmu. Vysoká driblující hráčka, která se s míčem nebojí najet a za každou střelou jde doskakovat. Ve druhé čtvrtině jsme nenašly nikoho, kdo by ji skutečně ubránil. Ve druhém poločase jsme přidaly a konečně opravdu vypadaly, že chceme vyhrát. Bojovaly jsme o každý míč, padaly na zem a hlavně běhaly dopředu. Našly jsme i obránce v podobě Jitky Fukanové, která si s Verčou Včeličovou velmi slušně poradila a zabránila ji v jejích častých nájezdech ke koši.

Vítězství proti Pardubicím B nás posunulo na konečné 9. místo.

Vůbec poprvé se tým ročníku 2000 podíval na tak velkou akci. Konečné 9. místo není žádným důvodem k velké radosti, ale určitě to není ani propadák. Vnímám to jako objektivní zhodnocení toho, co zrovna umíme a na jaké celorepublikové úrovni se pohybujeme. K nejlepším týmům nám chybí ještě kilometr cesty, k těm méně lepším už jen pár set metrů, ale jsou i týmy, kterým ty metry chybí k nám.

Věřím, že s každým dalším NF se holky budou těm nejlepším přibližovat, až je jednoho dne porazí.

Poděkování patří především hráčkám za předvedené výkony a skvělou atmosféru, která panovala po celé mistrovství. Další velké poděkování patří rodičům, kteří vytvořili skvělou atmosféru a podporovali nás při každém utkání. A nakonec bych nechtěla zapomenout na organizátory, kteří udělali maximum pro to, aby vše probíhalo bez problémů.

Příjemným zpestřením finále byla návštěva pardubického zámku se zámeckou zahradou obydlenou pávy a procházka po Pernštejnském náměstí.

Pernštejnské náměstí, po vyhraném utkání byla skvělá nálada...